యువ (దీపావళి) - అక్టోబర్ 1970

స్త్రీ తన భర్తనే శపించగలిగితే అది పాతివ్రత్యానికి పరాకాష్ఠ

వసుంధర శాపం (అను) కనకరాజు వ్రత కథ

ఉపోద్ఘాతము :

ఊర్ధ్వలోకాల మహిళామండలి సమావేశమైంది. అందులో త్రిమూర్తుల భార్యలగు లక్ష్మి, పార్వతి, సరస్వతులూ, పతివ్రతా శిరోమణులుగా పేరెన్నికగన్న అనసూయ, అరుంధతి, సుమతి మొదలగువారు కూడా ఉన్నారు. ఆ సభకు మగవారి ప్రవేశం నిషేధం - అందువల్ల వారంతా విచ్చలవిడిగా తోచిన విషయాలమీద చర్చలు చేయడం మొదలుపెట్టారు. అనేక రకాల చర్చల అనంతరం అందరికీ కూడా ఒకే ఒక సందేహం కలిగింది.

భూలోకంలో ప్రస్తుతం కలియుగం నడుస్తోంది. మానవుల్లో పాపభీతి కానీ దైవభక్తి గానీ మచ్చుక్కూడా కనిపించడం లేదని చెప్పుకుంటున్నారు. ఈ పరిస్థితుల్లో ఇతర యుగాల్లో స్త్రీ జాతికి ఎంతో కీర్తి తెచ్చిపెట్టిన పాతివ్రత్య ధర్మం ఇంకా మానవుల్లో పాటించబడుతోందా అన్నదే వారిసందేహం.

చాలామంది అసంభవం అన్నారు. కొంత మంది "చెప్పడం కష్టం!!" అన్నారు. అందరూ తలోమాటా ఆడుతూండగా - "ఎంత పాపభీతి లేకున్నా మానవులు రాక్షసులకంటే దుర్మార్గులు కారు. రాక్షస స్త్రీలైన మండోదరి, సులోచన పాతివ్రత్య ధర్మాన్ని పాటించగలిగినపుడు మానవ స్త్రీలలో పతివ్రతలుండరంటే నేను నమ్మలేను" అంది సరస్వతి.

సరిగ్గా అదే సమయానికి ఒక ద్వారపాలకురాలు వచ్చి "మహర్షి నారదులు ప్రవేశానికి అనుమతి వేదుకుంటున్నారు" అంది.

సభాధ్యక్షురాలు లక్ష్మీదేవి ఒక్క నిముషం ఆలోచించి "నారదుడు త్రిలోక సంచారి.

మన సందేహం ఆయన తప్పక తీర్చగలడు. కాబట్టి ఈ రోజుకి ఆయనకు ప్రత్యేక అనుమతినిద్దాం!" అంది. అంతా వెంటనే తలలూపారు అంగీకారసూచకంగా.

"నారాయణ!" అంటూ నారదుడు ప్రవేశించాడు.

"ఏమి నారదా - ఏమి విశేషాలు?-" అంది లక్ష్మీదేవి.

"మీకు తెలియని వేమున్నవమ్మా - మీ మహిళాసభ నొక్కసారి కనుల పండువగా చూడాలనిపించి వచ్చాను. చూశాను? కన్నుల పండువయింది. అనుమతిస్తే సెలవు తీసుకుంటాను"

"ఆగు నారదా!" అంది పార్వతి. "మేమందరమూ నీ ద్వారా ప్రస్తుత భూలోక స్త్రీల పాతివ్రత్య ధర్మాచరణ గురించి తెలుసుకుందామనుకుంటున్నాము".

నారదుడొకసారి సభంతా కలయజూసి మందహాసం చేశాడు. "భూలోకంలో అందులోనూ కర్మభూమియైన భారతదేశంలో పాతివ్రత్య ధర్మాచరణకు లోటేమిటమ్మా! అది కొనసాగుతూనే ఉంది - ఉంటుంది కూడా" అన్నాడు.

"నాకు నమ్మకంలేదు!" అంది ఇంద్రుని భార్య శచీదేవి.

నారదుని ముఖం గంభీరంగా అయిపోయింది. "స్వయంగా చూశాను నేను. భూలోకంలో పాతివ్రత్య ధర్మం పూర్వం కంటే చక్కగా పాటించబడుతోంది. నిజానికి ఈ కలియుగపు సతీపతులను చూస్తుంటే నాకు ముచ్చటేసింది కూడా. పూర్వపు స్త్రీలు ఎప్పుడూ పూజలూ, వ్రతాలూ తప్పితే ఎప్పుడైనా ప్రేమ ననుభవించి ఎరుగుదురా ఏమన్నానా?" ఓసారి సభ వంక కలియజూసి మళ్ళీ అన్నాడు నారదుడు:

"ఇప్పటి సతికి వ్రతాలతోటీ దేవుడితోటీ సంబంధంలేదు. ఆమెకు దేవుడు భర్త. ఆమె తపస్సు ప్రేమ. ఆ తపోబలంతో పతిని సర్వదా తమ విధేయుడిగా ఉంచుకుంటుం దామె. తను విధేయతతో మసులుతుంది. పతిని విధేయుడిగా చేసుకోలేని పూర్వకాలపు పాతివ్రత్యం సారవిహీనం కదూ? అందువల్లనే ఈ కలియుగ పతివ్రతలు ఇతరయుగాల్లో ఏ పతివ్రతలూ ఎన్నడూ ఊహించని ఒక కొత్త శక్తిని కూడా కలిగి యున్నారు"

నారదుడు మళ్ళీ ఆగాడు. సభలో గుసగుసలు రేగాయి. కొంతమంది ముఖాలు ఎర్రబడడం కూడా జరిగింది. ఆఖరికి శచీదేవి "నేను నమ్మలేను" అనేసింది.

వెంటనే నారదుడు ప్రశ్నించాడు "అయితే మీ పాతివ్రత్య ప్రభావంతో మీ భర్తను శపించగలరా?"

ఒక్కసారిగా సభంతా నిశ్శబ్దంతో నిండిపోయింది.

"ఇంకో కొద్ది క్షణాల్లో ఒక కలియుగ పతివ్రత తనభర్తను శపించబోతోంది. మీలో నమ్మకం లేనివాళ్ళూ, కుతూహలం ఉన్నవాళ్ళూ ఎవరైనా ఉంటే చూడవచ్చు" అన్నాడు నారదుడు.

"ఎవరామె?" అనడిగింది అనసూయ ఆందోళిత వదనంతో. స్త్రీ తన భర్తను శపించడం ఆమెకు చాలా ఆవేదన కలిగించినట్లు ఆమె ముఖం చూస్తుంటేనే తెలుస్తుంది.

"ఆమె పేరు వసుంధర.... అదిగో చూడండి.. అది విశాఖపట్టణం నగరం.

ఆంధ్రా యూనివర్సిటీ ప్రాంతం... ఆ ప్రాంతంలో చిరాగ్గా...... విసురుగా నడుస్తున్న వ్యక్తి పేరు రాజారావు.....అతడే వసుంధర భర్త.. చూడండి..."

దేవతా స్త్రీలందరూ తమ దివ్యచక్షువులతో నారదుడు చూపించిన పరిసరాలను తిలకించసాగారు.

వసుంధర శాపం:

రాజారావుకి కోపం విపరీతంగా వచ్చేస్తోంది. అందుకు చాలా కారణాలున్నాయి. రోజూ తొమ్మిది గంటలకే భోంచేసి లాబొరేటరీకి వెళ్ళడం అతనికి అలవాటు. కానీ వంట ఆలస్యం కావడం వల్ల భోజనం చేయకుండానే లాబొరేటరీకి వెళ్ళాడు. అక్కడ అతని అజాగ్రత్త వల్ల ఓ క్షమించరానినేరం జరిగి ప్రొఫెసర్‌గారు అతనిమీద మండిపడ్డారు. మనసు పాడయిన రాజారావు పన్నెండు గంటలకి భోజనానికి ఇంటికి బయల్దేరాడు. వేసవి కాలమేమో సూర్యుడు మండిపడుతున్నాడు. రాజారావు కడుపు ఆకలితో మండిపోతోంది.

ఇంటికి చేరుకున్న రాజారావు అట్టే ఆలస్యం చేయకుండానే భోజనానికి కూర్చున్నాడు. అయితే ఆ రోజు అన్నం చిమిడిపోయింది. పప్పు మాడిపోయింది. కూరలో ఉప్పు దారుణంగా ఎక్కువైంది, పులుసు మరీ పుల్లగా ఉంది.

కొన్ని రసాయనిక పదార్థాలకి "ఫాస్ఫారిసెన్స్" అని ఒక ధర్మం ఉంటుంది. ఆ పదార్థాలు ఎండలోని కాంతి తరంగాల్ని గ్రహించుకుని చీకటిలో మళ్ళీ ఆ కాంతి తరంగాల్ని వింత వింత రంగుల్లో విడుదల చేస్తుంటాయి. ఈ రకం పదార్థాలనే రేడియం డయల్ గడియారాలకు ఉపయోగిస్తుంటారు కూడా. రాజారావు, తన రీసెర్చిలో అటువంటి ఫాస్ఫారిసెంట్ పదార్థాలను రెండింటిని తయారుచేశాడేమో, అతనికీ కొద్దిగా ఆ లక్షణాలు అలవడ్డాయి. ఫలితంగా అతను తను గ్రహించిన ప్రొఫెసరుగారి తిట్ల వేడికాంతినీ, సూర్యుడి మండుటెండ కాంతినీ, ఆకలి మంట కాంతినీ వింత రంగుల్లో భార్యమీద ప్రసరించాడు. మామూలు మాటల్లో చెబితే అతను భార్య మీద మండిపడ్డాడనే చెప్పాలి.

"ఛాఛా ప్రపంచంలో ఎవ్వరూ ఇంతకంటే చచ్చురకంగా వండలేరు!" అన్నాడు ఆఖరిసారిగా దులపవలసినవన్నీ దులిపేశాక.

చాలాసేపు సహనంతో విన్న వసుంధర ఈ ఆఖరి మాటకు చాలా బాధపడింది. "మీరిదివరకు క్యారియర్ భోజనం చేసేవారు గదా. ఆ భోజనం కంటే తీసిపోయిందా ఇది!" అంది.

తను వివాహాత్పూర్వం మూడేళ్ళు క్యారియర్ భోజనం చేసినట్లు రాజారావు మరచిపోలేదు. వాడి భోజనం బాగుండదని అతనెవరి దగ్గరైనా ఒప్పుకుంటాడుగానీ వసుంధర దగ్గర మాత్రం ఒప్పుకోడు. "వాడికేం మూడేళ్ళు లక్షణంగా పెట్టాడు. వచ్చావు మహాతల్లివి తిండికి మొహం వాచిపోయాను" అన్నాడు రాజారావు.

"మజ్జిగైనా మరోసారి కలుపుకోండి - బొత్తిగా అన్నం తినలేదు" అంది బాధపడుతూ వసుంధర. ఆ మాటలు అతని కోపాన్ని మరింత రెచ్చగొట్టాయి. "ఛీ"

అంటూ అందులోనే చెయ్యికడిగేసుకున్నాడు.

ఏం మాటాడాలో వసుంధరకు తోచలేదు. భర్త ఇంతగా కోపగించుకోవడం తన ఏడాది అనుభవంలో ఆమె ఎన్నడూ ఎరుగదు.

చెయ్యి కడుక్కున వెంటనే బట్టలు వేసుకోసాగాడు రాజారావు. "అప్పుడే వెళ్ళిపోతారా? కాస్సేపు నడుం వాల్చి...."

"వెళ్ళాలి" తీవ్రంగా అన్నాడు రాజారావు.

"అయిదింటికల్లా వచ్చేస్తారు కదూ?"

"రాను!"

"ఎన్ని గంటలకొస్తారు?"

"నీకంటే దరిద్రంగా వంటచేసే వాళ్ళు కనిపించినప్పుడు!"

ఈసారి వసుంధరకు కళ్ళనీళ్ళ పర్యంతమై కోపం కూడా వచ్చింది. – "ఎందుకండీ – ఒక్కపూట జరిగిన పొరబాటు కింత సాధిస్తారు – నాకంటే దరిద్రంగా వండేవాళ్ళ వంట నెలల తరబడి తినే రోజు నిజంగానే వస్తుందిలెండి" అంది.

ఆలుమగల కలహం అద్దంమీద ఆవగింజలాంటిదన్న సత్యం ఋజువై వాళ్ళు కొద్ది గంటలలోనే మరిచిపోయినప్పటికీ వసుంధర వ్యథాపూరిత మనస్కురాలై ఇచ్చిన శాపం పనిచేయకమానుతుందా? అతనిచేత శాపాన్ని అనుభవింపచేయడం కోసం ఒకతను పుట్టి పెరుగుతున్నాడు. అతని పేరే కనకరాజు.

కనకరాజు వివరములు :

విజయనగరానికి దగ్గర్లో ఉన్న ఓ కుగ్రామంలో కనకరాజు అనబడే ఒక అమాయక ప్రాణి నివసిస్తున్నాడు. అతను వెర్రిబాగులవాడిగా ఊళ్ళో ప్రసిద్ధి చెందాడు. ఊళ్ళో అందరికీ ఈపనీ, ఆ పనీ చేస్తూ వాళ్లు పెట్టింది తిని బ్రతుకుతూండేవాడు.

వసుంధర శాపానికి సరిగ్గా నాలుగేళ్ల క్రితం యమధర్మరాజూ, శనిదేవుడూ, విశ్వామిత్రుడూ కలిసి తమ అంశల్ని కొద్దికొద్దిగా ఈ కనకరాజులోనే ప్రవేశపెట్టారు. అదే రోజున కనకరాజుకి చిన్న హోటలొకటి పెట్టాలని బుద్ధిపుట్టింది. అందుక్కావలసిన వందరూపాయలూ ఊళ్ళో నలుగుర్నీ అడిగి అప్పుగా తెచ్చుకుందామని అనుకున్నాడతను. అటువంటి ప్రయత్నాల్లోనే అతను ప్రకాశం కళ్లబడ్డాడు.

ప్రకాశం భువనేశ్వర్‌లో రీజినల్ రీసెర్చి లేబొరేటరీలో ఉద్యోగం చేస్తున్నాడు. అక్కడ సరైన భోజన సదుపాయం లేనందున ఓ పది పదిహేనుమంది తెలుగు ఉద్యోగస్తులు కలిసి మెస్సు పెట్టుకుందామనుకున్నారు. అందుగురించి వాళ్ళకొకవంటవాడు కావలసి వచ్చాడు. ఆ భారం ప్రకాశం తన మీద వేసుకున్నాడు. కానయితే తెలిసి తెలిసి భువనేశ్వర్‌లాంటి ఊరికి రావడానికి ఎవరూ అంగీకరించడం లేదు. అటువంటి సమయంలో ప్రకాశాన్ని హోటలు పెట్టుబడి కోసం కనకరాజు కలుసుకున్నాడు.

ప్రకాశం తన పరిస్థితి వివరించి – "వంట చేయడానికి భువనేశ్వర్ వస్తావా?" అనడిగాడు.

వంట చేయాలని ఉబలాట పడిపోతున్నాడు కనకరాజు. అతనికి ప్రకాశం చెప్పిన షరతులూ అవీ నచ్చాయి. వెంటనే ప్రకాశంతో భువనేశ్వర్ వెళ్ళిపోయాడు.

ఇది జరిగి నాలుగున్నర సంవత్సరాలు గడిచిన అనంతరం రాజారావుకి భువనేశ్వర్లో రీజినల్ రీసెర్చి లేబొరేటరీలో ఉద్యోగం వచ్చింది. ఉద్యోగమయితే వచ్చింది కానీ అతనికి క్వార్టరు దొరకలేదు. హాస్టలు కూడా ఖాళీ లేదు. ఎడ్మినిస్ట్రేటివ్ ఆఫీసర్ సాయం వల్ల ఒకపంజాబీ అతను రాజారావు తనతోపాటు హాస్టల్ సూట్‌లో ఉండడానికి అంగీకరించాడు. వసుంధరను ఎడబాసిన రాజారావుకు కనకరాజు మెస్సులో జేరడం తప్పనిసరయింది.

కనకరాజుని చూసి రాజారావు గ్రహించిన విషయాలు :

కనకరాజు నల్లనివాడు. పద్మనయనాలు లేవు. లావుగా, బలంగా ఉంటాడు. నువ్వు బలంగా ఉండడానికి కారణమేమిటని అడిగితే తను చేసిన వంట తినకపోవడమేనని అంటూంటాడు. అతన్ని గురించి హాస్టల్లో బ్రహ్మచారులందరూ రకరకాల కథలు చెప్పుకుంటూంటారు.

కనకరాజు అంటే కాలనీలో కాపురం చేసుకుంటున్న ఆడవాళ్ళందరికీ ఎంతో అభిమానం. కనకరాజు నెమ్మదిగా భువనేశ్వర్లో స్థిరపడి కొన్ని ఆవులు కొన్నాడు. తెలుగు ఆడవాళ్ళందరూ కనకరాజు దగ్గరే పాలు పోయించుకునేవారు; కనకరాజు పాలు బాగా పోస్తాడనికాదు - అతని వ్యాపారం బాగా అభివృద్ధి పొంది నాలుగు కాలాలపాటు భువనేశ్వర్‌లో ఉంటాడని.

వాళ్ళు కనకరాజు అభివృద్ధిని కాంక్షించడంలో ఒకే ఒక స్వార్థపూరితమైన కాంక్ష ఉంది. వాళ్ల భర్తలందరూ కనకరాజు భోజనం రుచి చూడడం వల్లనే ఇంట్లో మారు మాటాడకుండా భోంచేసేస్తూంటారు. ఎలా వండినా బాగానే ఉందని మెచ్చుకుంటూంటారు. ఎప్పుడైనా కోపమొచ్చి పుట్టింటికి పోతామని బెదిరించినా కనకరాజు గుర్తుకు రాగా "పోతేపో!" అనకుండా బ్రతిమాలుతూంటారు. ఇదంతా కనకరాజు చలవే!

కనకరాజు మెస్సులో భోంచేసిన సుబ్బారావు అనే అతను అంతకాలం పెళ్ళి ఒద్దంటూండేవాడు, పెళ్ళి చూపులు కూడా అక్కర్లేకుండా - ఎవరో ఒక అమ్మాయిని స్థిరపరిచేయమని తల్లితండ్రులకు ఉత్తరం రాశాడు. సుబ్బారావుకి తమ మీద గల భక్తి ప్రపత్తులకతని తలితండ్రులానందపరవశులైపోయారు కూడా. అంతేకాదు. కనకరాజు సాధించిన అద్భుత ఫలితాలు ఇంకా ఉన్నాయి.

వేమనశతకంలోని అనగననగరాగమతిశయించునుండు అన్న పద్యం అర్థం లేనిదని కనకరాజు మెస్సులోని వారందరూ గ్రహించారు. 'సాధనమున పనులు సమకూరు ధరలోన' అన్న వేమన వాక్యం నిజమైతే నాలుగైదేళ్ళుగా వంట చేస్తున్నా కనకరాజు ప్రావీణ్యంలో ఏమీ మార్పులు లేకపోవడమూ, అతనిలో అభివృద్ధి కానరాకపోవడమూ ఎలా జరుగుతుంది? అదీ కాక 'తినక తినగ వేము తీయనగును' అన్నాడు వేమన. కానీ కనకరాజు భోజనం ఏళ్ళ తరబడి తింటున్నా తీపిమాట దేవుడెరుగు అసలు రుచి

అనేదే తెలియదు గదా!

అయితే రాజారావూ, ఇంకా అనేకమంది అతని మెస్సులో ఎలా భోంచేస్తున్నారని కొంతమందికి సందేహం రావచ్చు. వారందరికీ ఒకే ఒక సమాధానం. అదే వాళ్ళంతా శాపగ్రస్తులన్నది.

ఒకసారి "అనగననగ రాగమతిశయిల్లుచునుండు" అన్న పద్యంమీద చర్చ వచ్చి కనకరాజు పట్ల ఆ పద్యం వర్తించని కారణంగా ఒకతను వేమనను నిందించ సాగాడు. కనకరాజు భోజనం అనుభవంలోకి రాని వేమన అనుభవం ఈ పద్యానికి చాలలేదనీ అటువంటి అనుభవరహితుడైన కవి గొప్పవా డెలా అవుతాడనీ, అతననేసరికి రాజారావుకి మనసు కొంచెం చివుక్కుమంది. అప్పుడతను వేమనను సమర్ధిస్తూ చెప్పిన వాక్యాల సారాంశమిది.

కనకరాజు సామాన్య మానవుడు కాదు. అతడు దైవాంశ సంభూతుడు. బహుశా అతని మెస్సులోని సభ్యులందరూ భూలోక నరకం అనుభవించవలసిందిగా శపించబడి ఉండి ఉండాలి. అటువంటి శాపగ్రస్తుల శాపాన్ని అనుభవింపచేయడానికి అవతరించిన కారణజన్ముడు. వారి శాపం తీరేదాకా అతని అవతారముంటుంది. ప్రస్తుతం భోజన రూపేణా అతను చేస్తున్నవన్నీ లీలలు. వేమన పద్యం సామాన్య మానవులకు తప్పక వర్తిస్తుంది. కానీ కనకరాజుకి మాత్రం వర్తించదు.

కనకరాజు లీలలు :

ఒకరోజు సాయంత్రం నాలుగున్నరకు ఆఫీసు వదలగానే కనకరాజు మెస్సు మెంబర్లు పన్నెండుగురూ టిఫిన్ కోసం మామూలుగా వెళ్ళారు. వాళ్ళు వెళ్ళేసరికి అందరికీ ప్లేట్లలో గారెలు వడ్డించి వున్నాయి.

సభ్యులందరూ ఉత్సాహంగా ప్లేట్ల ముందు కూర్చున్నారు. అప్పుడు కనకరాజు గర్వంగా నుంచుని వాళ్ళందరి కేసీ చూస్తూ "ఈవేళ గారెలు స్పెషల్‌గా చేశాను. తేడా చెప్పుకోవాలి!" అన్నాడు. వెంటనే రాజారావు ఓ గారెను తీసుకుని నోట్లో పెట్టుకుని సుతారంగా నమలబోయాడు.

గరగరమని చప్పుడైంది. అంతేకాదు అదే సమయంలో డైనింగు హాలంతా గరగర శబ్దంతో నిండిపోయింది! అందరూ ఒక్కసారిగా గారెను నమలడానికి చేసిన ప్రయత్నం వల్ల ఆ చప్పుడైనట్లు అందరూ గ్రహించడానికి ఎంతోసేపు పట్టలేదు. అయితే ఎలా? ఆ గరగర శబ్దం గారె యొక్క విపరీతమైన గట్టిదనం వల్ల కలిగింది. దాంతో గారె పంటికి లొంగబోవడం లేదనే విషయం అందరికీ తెలిసిపోయింది.

ఒక్క నిముషం ఆలోచించి రాజారావు తన ప్లేటుని తీసి గారెని గట్టిగా కొట్టాడు. ప్లేటు రెండు ముక్కలైపోయింది. మిగతావాళ్ళు వెంటనే ఆ ప్రయత్నం లాభం లేదన్నారు.

గోల్డ్ ఫింగర్ అనుచరుణ్ణి మించి బలంగా ఉంది గారె.

కనకరాజు ఇంకా గర్వంగా అందరికేసి చూస్తూనే ఉన్నాడు. కానీఎవరూ కనకరాజు వంక చూడడం లేదు. వాళ్లందరికి పౌరుషం వచ్చింది. నిండు యవ్వనంలో ఉన్న

తాము ఆఫ్టరాల్ ఒక గారెని పగలగొట్టలేకపోవడం ఎంత అవమానం?

"కనకరాజూ, రుబ్బురోలు పొత్రం పట్టుకురా!" అన్నాడు భాస్కర్రావనే ఓ సభ్యుడు కనకరాజు వెంటనే ఆ వస్తువుతో హాజరయాడు.

భాస్కర్రావు మంత్రం పనిచేసింది. గారె రెండుగా బద్దలయింది. అప్పుడే అందరూ ఒక ఉత్సాహకరమైన విశేషాన్ని కనిపెట్టారు. గారె పైన ఎంత గట్టిగా ఉన్నప్పటికీ లోపల మెత్తగానే ఉంది. పగిలిన ఆ ముక్కలోపలి మెత్తని గుంజును స్పూనుతో తీసుకు తినసాగాడు భాస్కర్రావు, శివధనుర్భంగం గావించిన రాముడి ఫోజునిస్తూ.

అప్పటికి అందరూ శారీరకంగానూ, మానసికంగానూ అలసిపోయారేమో అందరికీ చాలా ఆకలిగా ఉంది. పొత్రంతో బద్దలుకొట్టి గారె లోపలి గుంజుని అంతా వేగంగా తినసాగారు. ఆ గుంజు నిజంగానే రుచిగా ఉంది.

కొత్తరకం టిఫిన్ చేసిన కనకరాజుని అంతా మెచ్చుకున్నారు. కనకరాజు అందరి వంకా మరింత గర్వంగా చూసి "రేపు కొత్తరకం దోసెలు వేయబోతున్నానండి!" అన్నాడు. అంతా హడలిపోయారు. "వద్దు వద్దు!" అన్నారు ఏకకంఠంతో. సరేనని కనకరాజు అభయమిచ్చేదాకా వాళ్ళకు మనఃస్థిమితం లేదు.

ఆకలితో, నకనకలాడుతున్న కడుపుల్తో ఆత్రంగా టిఫిన్ తిన్న ఆ సభ్యులందరికీ కూడా మర్నాటికి అజీర్ణం పట్టుకుంది. అందుకని వాళ్ళు కనకరాజుని ఆ రోజుకు కందిపప్పు వండొద్దని చెప్పారు. అలాగేనన్నాడు కనకరాజు. కానీ తీరా భోజనం టైముకు బల్లదగ్గరకొచ్చి చూస్తే పప్పు కూడా కనిపించింది కూరతోపాటు.

సభ్యులందరికీ చాలా కోపం వచ్చేసింది. "ఏమయ్యా కనకరాజూ వద్దంటే పప్పెందుకు చేశావ్?" అంటూ గద్దించారు.

కనకరాజు ముసిముసిగా నవ్వాడు. "ఏంటి బాబూ, నాతో వేళాకోళమాడతారు? అది పప్పు కాదు కూరే!" అన్నాడు.

"మరయితే ఆ రెండోదేమిటి?"

"అదీ కూరే - పప్పొద్దన్నారు గదాని ఈ రోజుకి కూరలు రెండు చేశాను."

"ఓహ్ ఇంతకూ ఏం కూరలవి?"

"ఆనపకాయ, వంకాయ..."

రాజారావు ఆశ్చర్యంగా చూశాడు. ఆనపకాయగానీ, వంకాయగానీ కూరగా వండబడినప్పుడు ఆ కూరెన్నడూ కూడా పప్పులా కనిపించదు. మరి వీటిల్లో ఓ కూర చూడ్డానికి అచ్చం పప్పులాగా ఉంది. వెంటనే రాజారావు కో ఐడియా వచ్చింది. "కనకరాజూ నీకో చిన్న పరీక్ష! ఈ రెండు కూరల్లో ఏది ఏదో నువ్వు చెప్పుకోవాలి!" అన్నాడు.

"ఓస్ దానికేముంది - ఆ పచ్చగా ఉన్నదేమో ఆనపకాయ"

"ఆగవయ్యా బాబూ - అలాక్కాదు. నువ్వు కళ్ళు మూసుకో నోరు తెరుచుకో. నేను నీ నోట్లో ఒక కూర వేస్తాను. రుచిని బట్టి అప్పుడు చెప్పుకోవాలి"

కనకరాజు వెంటనే ధీమాగా కళ్ళు మూసుకుని నోరు తెరిచాడు. రాజారావు ఇంత నల్లటి కూరని తీసుకుని కనకరాజు నోట్లో వేశాడు. కనకరాజు నోరు చప్పరించి హఠాత్తుగా కెవ్వుమని అరిచాడు.

అందరూ ఉలిక్కిపడ్డారు.

"ఈరోజు కూర బాగాలేదండి... అదిమాత్రం తినకండి. పాపిష్ఠోణ్ణి కూర పాడు చేశాను" అంటూ నోరు కడుక్కుందుకు పరిగెత్తుకుంటూపోయాడు కనకరాజు.

అప్పుడప్పుడు తన వంటని తిడుతూండడం కనకరాజుకి మామూలే. అటువంటి సందర్భంలో సభ్యులందరికీ అతని మీదే జాలేస్తుంటుంది. పశ్చాత్తాపపడేవాణ్ణి ఎవరైనా సులువుగా క్షమించేస్తారు గదా!

అయితే రాజారావు కిది ఊహించని పరిణామం. కనకరాజు కూర చెప్పుకోలేకపోతే తమాషాగా నవ్వుకోవచ్చు ననుకున్నాడు. కానీ కథ అడ్డం తిరిగింది. ఇప్పుడా రెండో కూర ముట్టుకోవడానికి అంతా భయపడ్డారు.

"అయితే యిక్కణ్ణించి ముందుగా ఎవరైనా రుచి చూస్తేనే గానీ వంటకాలు మనం ముట్టుకోరాదు" అన్నాడు నారాయణ అనబడే ఓ సభ్యుడు.

"పూర్వకాలం రాజులు అలానే చేసేవారు" అన్నాడు భాస్కరరావు.

ఇంతలో కనకరాజు తిరిగి వచ్చాడు. అతన్ని చూస్తూనే సుందరం అనబడే ఓ సభ్యుడు అడిగాడు పసుపుపచ్చ రంగు కూరను చూపిస్తూ "ఏమయ్యా, ఈ కూరైనా తినేలా గుంటుందా?"

ఆ ప్రశ్న వింటూనే కనకరాజు పకపకా నవ్వనారంభించాడు. అందరూ విస్తుబోయి చూస్తూండగా నవ్వు నాపి రాజారావు వంక తిరిగి "ఇందాకా నా నోట్లో మీరు వేసినది వంకాయ కూరండీ!" అన్నాడు.

రాజారావుకీ, మిగతా సభ్యులకీ కూడా పరిస్థితి అర్థం కాలేదు.

కనకరాజే మళ్ళీ నవ్వి అన్నాడు. "నేను కూర తప్పు చెబితే ఆక్షేపిస్తారని భయమేసింది నాకు. అందుకని అలా నాటక మాడాను. ఇప్పుడు నా నోట్లో వేయని కూరేదో సుందరం గారు చూపించేరా, దాంతో నా నోట్లో వేసిందేదో తెలుసుకున్నాను. కూరల గురించి మీకేం భయం లేదు. రెండూ ఫస్టుగా కుదిరాయి లెండి"

పైకి చిరాకు ప్రదర్శించినా కనకరాజు తెలివి తేటల్ని మనసులోనైనా అభినందించుకోకుండా ఉండలేకపోయారు సభ్యులు. ఎందుకంటే అతని కూరల్ని గుర్తుపట్టడానికి అంతకుమించి మరో దారిలేదు.

అయితే మర్నాడు కనకరాజు మెస్సు మెంబర్సుకు కౌంటర్ టెస్టు పెట్టాడు.

"నిన్న మీరు నన్నడిగేరు కదా - ఈ వేళ నేను మిమ్మల్నడుగుతున్నాను - కూరేంటో చెప్పుకోవాలి" అన్నాడు గంభీరంగా.

ఐన్‌స్టీన్ లెక్కలేనా అర్థమవుతాయి గానీ, కనకరాజు కూరలు ఏమిటో తెలుసుకోవడం వల్ల కాదని సభ్యులందరికీ తెలుసు. అయినా యథాశక్తి ప్రయత్నించి

చూతామని చూశారు. రుచినిబట్టి ఏమీ తెలియలేదు. కానీ ఆకారాన్ని బట్టి వంకాయలా ఉండడం వల్ల "వంకాయ కూర" అని అందరూ అన్నారు ఒక్క రమణరావు తప్ప.

రమణరావు మాత్రం "ఇది ఏ కూరైనా కావచ్చు గానీ - వంకాయ మాత్రం కాదు. ఖచ్చితంగా చెప్పగలను" అన్నాడు.

కనకరాజు ముఖంలో ఆశ్చర్యం కనిపించింది "నిజమేనండి కానీ కాదని ఎలా కనుక్కోగలిగారు?" అనడిగాడు.

అందరూ రమణరావు వంక గౌరవ భావంతో చూశారు. కనకరాజు వండిన కూర ఫలానాది కాదని ఖచ్చితంగా చెప్పగల సాహసమూ, సామర్థ్యమూ అతనెలా సంపాదించాడో వాళ్ళెవరికీ అర్థం కాలేదు. బేతాళ ప్రశ్నకు జవాబిచ్చిన విక్రమార్కుడి ఫోజులో రమణరావు చెప్పాడు. "నిన్న సూర్యనారాయణ గారింటికెళ్ళాను. మాటల సందర్భంలో ఆయన భార్య నిన్న మార్కెట్‌లో వంకాయ లెక్కడా దొరకలేదని చెప్పేరు. మన మెస్సులో వంకాయలు నిన్న ఉదయంతోనే అయిపోయాయి గదా - రెండు రెళ్ళు నాలుగు - అదే చెప్పాను"

"కెమిస్ట్రీలో ఏ రాడికల్ నయినా ఈజీగా ఐడెంటిఫై చేయగలను - కానీ జీవితంలో కనకరాజు వద్ద ఫెయిలైపోయాను" అనుకున్నాడు కెమిస్ట్రీ పిహెచ్‌డి రాజారావు.

కనకరాజు నిజంగానే రీసెర్చి లేబొరేటరీ మెస్సుకి వంట వాడిగా ఉండవలసిన వాడు. ఎందుకంటే అతను వంటలో నిత్యం రీసెర్చి చేస్తుంటాడు. ఆ రీసెర్చిలో నిత్యమూ కొత్త కొత్త వంటకాలను తయారుచేస్తుండేవాడు.

తెలుగు సినిమాల్లో మార్పు లేదనీ, అన్నీ ఒకేరకంగా ఉంటున్నాయనీ చాలామంది ప్రేక్షకులు బాధపడుతున్నారు. కొంతమంది రచయిత్రులు ఎన్ని నవలలు రాసినా అన్నీ ఒకే రకంగా ఉంటున్నాయనీ మార్పు తెలియడం లేదనీ కొంతమంది పాఠకులు బాధపడుతున్నారు. అదే నిజమైతే తెలుగు సినిమా నిర్మాతలూ, ఆ రచయిత్రులూ కనకరాజుని చూసి నేర్చుకోవలసింది చాలా ఉంది. ఎందుకంటే మార్పుకి మారుపేరే కనకరాజు.

కనకరాజు ఇప్పటికీ ఒక పులుసుగానీ, కూరగానీ, పప్పుగానీ ఓ వందసార్లు చేశాడంటే అన్నిసార్లూ అన్ని రకాలుగానూ చేశాడని చెప్పాలి. ఒకసారి చేసిన విధంగా మరోసారి చేయడం అతనికి నిజంగా చేతకాదు. సినిమా నిర్మాతలూ, రచయిత్రులూ కనకరాజు వద్ద నేర్చుకోవలసిన మరో విషయముంది. అదే అనుకరణలేని ప్రత్యేకత. అతను ఎవరినీ అనుకరించడు. అతను చేసిన విధంగా వంటకాలని ప్రపంచంలో ఇంత వరకూ ఎవరూ చేసి ఉండలేదు. కనకరాజు పులిహోర చేశాడంటే దాన్ని పులిహోర అనలేము. దాన్ని కనకరాజు పులిహోర అని పిలవ్వలసిందే!

ఈ ప్రత్యేకతకు కారణం బహుశా - విశ్వామిత్రుడి అంశ అతనిలో ఉండడమే కారణమయుంటుంది. విశ్వామిత్రుడు సృష్టికి ప్రతిసృష్టి చేసినట్లే కనకరాజు వంటకు ప్రతివంటను సృష్టించబూనాడు.

లేబొరేటరీలో సైంటిస్ట్‌గా తీసుకునుంటే కనకరాజీ పాటికి వంటలో ఓ వెయ్యి పెటెంట్లైనా తీసుకుని ఉండేవాడు. ఆ పేటెంట్లు అమెరికన్లు కొనుక్కుని ఆ ప్రకారం వంటలు తయారుచేయించి నార్తువియత్నాంలో బాంబింగుకు బదులు వాడి ఉండేవారు. అయినా ఈ దేశంలో "టాలెంట్" ఉన్నవాళ్ళకి ఆదరణ ఉంటే హర్‌గోవింద్‌కొరానా అమెరికా ఎందుకు వెళ్ళిపోతాడు?

ఐంద్రజాలికుడు సర్కార్ గురించి మనం చాలాసార్లు విని ఉంటాం. కానీ ఆయన చేసే దల్లా తన తెలివితేటల్నుపయోగించి మనకు భ్రమ కలిగించడం మాత్రమే! ఈ విషయం స్ఫురించినప్పుడల్లా కనకరాజు శక్తి అద్భుతమనిపిస్తుంది.

అతను సభ్యులందరూ చూస్తూండగానే ఒకోసారి బంగాళాదుంప కూర చేసేవాడు. కానీ అదేమి చిత్రమో - అది అచ్చం బీరకాయ కూరలాగుండేది తినడానికి. ఇందులో కనకరాజు కల్పించిన భ్రమ ఏమీ లేదు. అది అతని చేతులకు వరప్రసాదమైన అద్భుతశక్తి. ఇది నిజంగా స్టేజిమీద ప్రదర్శన ఇస్తే అతని పేరు దిగంతాలవరకూ వ్యాపించి ఉండేది.

ఒక్క కూరల్లోనే కాదు. అతను కాచిన పాలకు కూడా ఓ విధమైన మార్పు వస్తుందేమోనని ఇది జరిగేక అనిపించింది సభ్యుల్లో. మెస్సు మెంబర్లలో ఒకడైన ప్రకాశం ఓ రోజు సుబ్రహ్మణ్యం అన్న స్నేహితు ఇంటికి వెళ్ళాడు. సుబ్రహ్మణ్యానికి ఓ పెంపుడు పిల్లి ఉంది. ఆ పిల్లిని తీసుకుని అతనోరోజు సరదాగా ప్రకాశంతోపాటు మెస్సుకి వచ్చాడు. ఆ పిల్లి చాలా అందంగా ఉంది.

కనకరాజు ఆ పిల్లిను చూసి సంబరపడి "చాలా బాగుంది కదండీ!!" అని మళ్ళీ దాని వంక చూసి "సాసర్లో పోసి కాసిని పాలు తీసుకొస్తాను తాగుతుందేమో!" అన్నాడు "సరేపట్రా" అన్నాడు ప్రకాశం. కనకరాజు ఓ సాసర్లో పాలుపోసి నేల మీద పెట్టి పిల్లిని పిలిచాడు. "మ్యావ్" అంటూ ఆ పిల్లి సుబ్రహ్మణ్యం ఒళ్ళోంచి ఉరికి సాసరు దగ్గరికెళ్ళి మూతి పాలలో ముంచి కొద్దిగా తాగింది. ఏమయిందో ఏమో హఠాత్తుగా పాలు తాగడం మానేసి భయంగా అందరి వంకా చూసి అక్కణ్ణుంచి పరుగెత్తింది. సుబ్రహ్మణ్యం పిలిచినా వెనక్కు రాలేదు. "కుక్కలు పీకుతాయేమో" నంటూ దానివెనకే పరుగెత్తి వెళ్ళిపోయాడు సుబ్రహ్మణ్యం.

మర్నాడు ప్రకాశం మోసుకొచ్చిన వార్త ఏమిటంటే - " ఆ పిల్లి పాలు తాగడం మానేసిందట"

కేవలం తన మహాత్మ్యాన్ని ప్రదర్శించడం కోసమే కనకరాజు పిల్లికి పాలు పట్టి ఉంటాడని రాజారావు కనుమానం వచ్చింది. కనకరాజుకి తన ప్రతిభను గురించి తెలిసే ఉంటుందని రాజారావు నమ్మకం. ఎందుకటే కనకరాజు కాలనీలో చాలామందికి పాలు పోస్తున్నప్పటికీ ఆ పాలెన్నడూ అతను తాకలేదు. ఓ కుర్రాడి చేత పాలు పితికించి అందరిళ్ళకూ పంపేస్తూండేవాడు. అతను తన చేత్తో ఇంత గడ్డి కూడా ఎన్నడూ ఆవులకి వేయలేదు.

ఆ పిల్లి పాలు మానేసినప్పట్నించీ కనకరాజు మెస్సు మెంబర్సులో చాలామందికి

కలవరంకలిగింది. ఆ పాలే తాగుతూ తాము కూడా మానేయాలని అనుకుంటూ కూడా మానలేకపోతున్నారు. ఏమిటి తము చేసుకున్న పాపం? కనకరాజుని ఎన్ని తిట్టినా అతని వంట బాగుపడదు సరిగదా- కోపమొచ్చి అతను వెళ్ళిపోతే మళ్ళీ వంటవాడు దొరకడమే కష్టమయిపోతుంది. ఓ రోజు అందరూ ఈ విషయమై అత్యవసర సమావేశం జరిపి "ఏమైనా సరే మరికొంత కాలంపాటు ఈ మెస్సు భోజనం తప్పద" ని నిర్ణయించారు. అంతకంటే వారేం చేయగలరు? అందరూ కూడా శాపగ్రస్తులు.

అయితే ఇది జరిగిన వారం రోజులకే ఓ వింత జరిగింది. దాంతో కనకరాజు మెస్సులో ఉండడం వల్ల ప్రయోజనమంటూ కనిపించింది.

మెస్సు మెంబర్సులో ఒకడయిన నారాయణను పాము కరిచింది. నారాయణను వెంటనే డాక్టరు దగ్గరకు తీసుకెళ్ళడమూ, ఆ పామును వెంటనే చంపివేయడమూ కూడా జరిగాయి. అది ఒకటోరకపు గోధుమ వన్నెత్రాచు. నారాయణ బ్రతుకుతాడన్న ఆశ ఎవరికీ లేదు.

కానీ చిత్రంగా నారాయణ బ్రతికాడు. డాక్టర్ చెప్పిన మాటల ప్రకారం అతని శరీరంలోకి అసలు విషం ఎక్కలేదు. "పాము సరిగ్గా కరవలేదో లేక నీ శరీరంలో మంచి విష నిరోధక శక్తి ఉందోకానీ నువ్వు చాలా అదృష్టవంతుడివి అన్నాడాయన నారాయణతో.

వెంటనే మెంబర్సందరికీ పాములంటే భయం పోయింది. కనకరాజు భోజనం విషతుల్యం. ఆ భోజనం రోజూ తినడం వల్ల శరీరం విషానికి బాగా అలవాటు పడిపోయింది. ఇంక ఏ విషమూ తమనేం చేయలేదనే ధైర్యం వారికి వచ్చింది.

రాజారావుకు శాపవిముక్తి :

జీవితమంటే పాములకు భయపడక పోవడమే అయినట్లయితే రాజారావుకి కనకరాజు మెస్సులో ఇంకా ఉండడానికి అభ్యంతరం లేకపోయేది. కానీ రాను రానూ అతనికి జీవితమంటే విరక్తి కలగసాగింది. తను ఏ తప్పు చేసినందున ఈ శిక్ష విధించబడిందా? అని ఆలోచించసాగాడు. ఎంతకూ గుర్తుకు రాకపోయేసరికి అతను ఆ సంవత్సరానిదీ, క్రితం సంవత్సరానిదీ డైరీలు తిరగేయసాగాడు. అలా తిరగేస్తుండగా ఓ విశేషం కనిపించింది. సరిగ్గా ఆరునెలల క్రితం – వసుంధర తన్ను శపించింది.

స్నేహితులతో సరదాగా మాట్లాడుతూ తన్ను శాపగ్రస్తుడిగా అభివర్ణించుకున్న రాజారావుకి తను నిజంగానే శాపగ్రస్తుడనే విషయం ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించింది. ఆనాటి తన ప్రవర్తన తలచుకుని అతను సిగ్గుతో కుచించుకుపోయి, పశ్చాత్తాపంతో దహించుకుపోయాడు. ఆనాడు వసుంధరను బాధించి మర్నాడే అతను క్షమార్పణలుచెప్పుకున్నాడు గానీ అసలైన పశ్చాత్తాపం మాత్రం అతని కీ రోజే కలిగింది. అయితే తనకు శాపవిమోచనా మార్గం వసుంధరే చూపించాలన్నమాట!

తను ఇలా శాపం అనుభవిస్తున్నట్లు ఆమెకు కూడా తెలిసి ఉండదు. ఆమె ఇచ్చిన శాపఫలితం ఆమెకు తెలియకపోతే విమోచన మార్గం చూపించలేదు గదా!

అందుకని అతను చాలాసేపు ఆలోచించి ఓ పథకం వేశాడు.

మర్నాడు అతను ఫొటో స్టూడియోకువెళ్ళి ఓ ఫొటో తీయించుకున్నాడు. రెండు రోజుల్లో ఆ ఫోటో వచ్చింది. ఒక తెల్ల కాగితం మీద ఆ ఫొటోని అంటించి దానికి ఎడమ ప్రక్కగా తను భువనేశ్వర్ వచ్చే ముందు తీయించుకున్న ఫొటో అంటించాడు. కనకరాజు మెస్సులో భోజనానికి ముందు అని పాత ఫోటో కిందా, తరువాత అని కొత్త ఫొటో కిందా రాశాడు. ఆ రెండు ఫొటోల కిందా ఉత్తరం మొదలుపెట్టాడు. ఆ ఉత్తరంలో వసుంధర తన్నుశపించిన ప్రకారం వివరించి ఆ శాపాన్ని తనుఏ విధంగా అనుభవించిందీ తెలియబరుస్తూ ఇలా ముగించాడు.

"నీ మనస్సుని ఆనాడు ఎంతో క్షోభపెట్టాను. అందుకు ఫలితం అనుభవిస్తున్నాను అయిదు నెలలుగా. దయుంచి ఇకనైనా శాపవిమోచన మార్గంతెలుపవా, వసూ!

ఇట్లు

శాపగ్రస్తుడు నీ భర్త

కళ్ళనీళ్ళతో ఆ ఉత్తరం చదువుకున్న వసుంధర "ఎంత అన్యాయంగా మారిపోయారండీ" అంటూ కొత్త ఫొటోలోని రాజారావుని చూసి విలపించింది.

"ఎంత పాపిష్టిదాన్ని" అనుకున్న వసుంధర ముఖం అంతలోనే కోపంగా అయిపోయింది. "ఏదో కోపంలో భర్త నేదో అన్నంతమాత్రాన, నా వాక్కుకి భగవంతుడింత శక్తి నిచ్చి నిజం చేయాలా? నిజంగా నా వాక్కుకి శక్తి ఉంటే ఆయన కేదో ఒక క్వార్టరు దొరకాలి. దొరక్కపోతే దేవుడి పని చెబుతాను" అనుకుంది కసిగా.

✦ ✦ ✦

"అమ్మయ్యో - మా ఆయన్ని శపిస్తుందేమో" అన్నారు లక్ష్మి, పార్వతి, ఒకేసారిగా. దేవుండంటే విష్ణువేననీ లక్ష్మికీ, శివుడేనని పార్వతికీ నమ్మకం.

"ఆహా - అందులో ఏం సందేహం లేదు. మీరిద్దరూ కలిసే అందుకేదైనా జాగ్రత్త తీసుకోవడం మంచిది" అన్నాడు నారదుడు.

పతివ్రతలంటే ఎంతో భయముండడం వల్ల తమ పాత వైరాలను మరచి లక్ష్మి, పార్వతి కూడబలుక్కున్నారు. "సరే - అలా చేద్దాం!" అనుకున్నారు.

✦ ✦ ✦

"చాలా ఆశ్చర్యంగా ఉందోయ్ - ఇన్నాళ్ళూ అనవసరమని అంటున్న డైరెక్టరు ఈ రోజు పొద్దున్నే పిలిచి నన్ను ట్రెనింగుకి వెళ్ళమన్నాడు. పదో తారీఖున బయల్దేరాలి. ట్రయినింగు మూడు నెలలుంటుంది. కాబట్టి ఈ మూడు నెలలూ నీ ఫామిలీని తెచ్చుకోవచ్చేమో" అన్నాడు రమేష్ పూరి.

రమేష్‌పూరి బ్రహ్మచారి. పంజాబీవాడు. అతనుపంజాబీ మెస్సులో భోంచేస్తూండే వాడు. రమేష్ పూరి, రాజారావు ఉంటున్న ఆ హాస్టల్ సూట్ ఫామిలీ ఉండడానికి బాగానే ఉంటుంది. రెండు గదులు, బాత్‌రూమ్, వరండా ఉంటాయి.

రాజారావు ఆశ్చర్యానికి అంతులేదు. వెంటనే అతను భార్య కుత్తరం రాసేశాడు.

పదవతేదీ తర్వాత మంచి ముహూర్తం చూసుకుని బయల్దేరి రమ్మని.

అతని ఆశ్చర్యాన్ని రెట్టింపు చేస్తూ మర్నాడే అతనికో ఉత్తరం వచ్చింది భార్య దగ్గర్నుంచి "నేను మిమ్మల్ని కావాలని శపించలేదు. నా శాపమే నిజమైతే ఈ రోజు మీకు విమోచన లభిస్తుంది" అని రాసిందామె.

"ఆహా - నా జన్మ ధన్యం - నేనొక పతివ్రత భర్తను" అనుకున్నాడు రాజారావు.

కనకరాజు అవతారం సమాప్తి:

వసుంధర రావడంతోనే రాజారావుకి కనకరాజు భోజనం తప్పింది. అతనికిప్పుడు వసుంధర వండిన వంట అమృతప్రాయంగా ఉంటోంది. భర్త పదే పదే తన వంటను మెచ్చుకోవడం చూసిన వసుంధర "కనకరాజూ నీకు స్త్రీ లోకమంతా ఋణపడి ఉంటుందయ్యా!" అనుకుంది.

కనకరాజు మెస్సులోంచి రాజారావు తప్పుకున్నాక ఓ నలుగురు మెంబర్లు స్వంత వంట మొదలుపెట్టారు. మరో ఇద్దరు పెళ్ళి చేసుకుని ప్రత్యేక హాస్టల్ సూట్స్ ఉండడం వల్ల భార్యలను తెచ్చేసుకున్నారు. ఇంకో ఇద్దరు స్కూటర్ కొనుక్కుని రోజూ టౌన్‌లో హోటలుకు వెళ్ళి భోంచేయడం మొదలుపెట్టారు. ఇంక ముగ్గురే మిగిలారు.

మెంబర్సు తగ్గిపోవడంతో కనకరాజులో ఏదో మార్పు రావడం మొదలయింది. అతనికిదివరకు చిరాకన్నది ఉండేదికాదు. అటువంటిదిప్పుడు ప్రతి దానికీ విసుక్కోవడమూ, చిరాకు పడడమూ, అప్పుడప్పుడు కేకలేయడమూ కూడా మొదలు పెట్టాడు. ఒక రోజు వంట చేయడం మానేసి ఏమని అడిగితే ఒంట్లో బాగా లేదన్నాడు నిర్లక్ష్యంగా. మరో రోజున గారెల్లో ఉప్పెక్కువేశాడని మెంబర్సు విసుక్కుంటున్నారు.

"ఎందుకండీ విసుక్కుంటారు - అందుకనేగా సాంబార్లో ఉప్పు తగ్గించాను" అన్నాడు కనకరాజు సీరియస్‌గా.

ఆఖరికి ఒకతనికి విసుగేసినట్లుంది - "ఏమయ్యా - ఉంటే తిన్నగా ఉండు - లేక పోతే నీ ఊరుపో, అంతేగానీ ఇలా మమ్మల్ని వేధించకు" అన్నాడు.

అందుకోసమే ఎదురు చూస్తున్నట్లుగా అన్నాడు కనకరాజు "ఈవెధవ్వాళ్ళో నేనిక ఉండలేనండీ - మీరేమీ అనుకోవద్దు. రేపే నేను వెళ్ళిపోతున్నాను."

అంతా తెల్లబోయారు.

కనకరాజు అన్నంతపనీ చేశాడు. అతను వెంటనే ఆవుల్ని అయిన కాడికి అమ్మేశాడు. కానీ వెళ్ళిపోయే ముందు పాత మెస్సు మెంబర్లందరినీ వాళ్ళ చుట్టాలతో సహా పిలిచి విందు చేయాలనుంది - అన్నాడతను. ఆ ప్రకారమే అతను అందర్నీ ఆ రాత్రి విందుకి ఆహ్వానించాడు.

మెంబర్సందరూ హడలిపోయారు. మొసళ్ళున్న నదిలోంచి ఈతలుకొట్టి ప్రాణాలతో బయటపడ్డాక మళ్ళీ అదే నదిలోకి ఈతకు ఆహ్వానమొచ్చినట్లనిపించింది అందరకూ. కనకరాజు జాలిముఖం చూసి ఎవరూ కాదనలేకపోయారుగానీ ఎవరికీ వెళ్ళాలనిలేదు.

రాత్రి ఎనిమిది గంటలకు విందయితే రాజారావు ఏడింటికే ముసుగుదన్ని "నాకు జ్వరమొచ్చిందని చెప్పు" అన్నాడు భార్యతో. కానీ వసుంధర అంగీకరించలేదు. "ఓసారి అతనిభోజనం రుచి చూడాలని ఉంది" అందామె. "నీ కర్మ! భర్తను శపించిన పాపానికి ఆ మాత్రం అనుభవించాలేమోలే" అని విసుక్కుంటూనే రాజారావామెను విందుకి తీసుకెళ్ళాడు. చిత్రమేమిటంటే ఆ రోజు విందుకు ఒక్కరు కూడా మానలేదు. మొత్తం ముప్పైమంది పోగడ్డారు.

అయితే ఆ రోజు ప్రపంచమంతా ముక్కుమీద వేలేసుకోవలసినంత వింత జరిగింది. చంద్రమండలంమీద మానవులు అడుగెట్టినప్పుడు కూడా ఆశ్చర్యపోని చంద్రశేఖరం కూడా ఆశ్చర్యపడ్డాడు.

కనకరాజు వంట అద్భుతంగా చేశాడు. ఎన్నడూ ఎవ్వరూ తినీ వినీ ఎరుగనంత రుచిగా చేశాడు. మెంబర్లందరూ తమ భార్యల వద్ద, చుట్టాల వద్ద సిగ్గుతో తలెత్తుకోలేనంత రుచిగా చేశాడు. వాళ్ళంతా మెంబర్లకేసి అసహ్యంగా చూశారు. "ఈ భోజనాన్నా మీరు ఇదివరకు అసహ్యించుకున్నది" అన్నట్లుగా.

అదే చూపు వసుంధర కూడా రాజారావు మీదకు ప్రసరించింది.

రాజారావు మెదడు చురుగ్గా పనిచేసింది.

"చూడు వసూ! కృష్ణావతారం ముగిసే ముందు గోపికలందర్నీ దొంగలు తరలించుకుపోతూంటే అర్జునుడి బాణాలెందుకూ పనికిరాలేదుట. అనగా అర్జునుడి శక్తి నశించిందన్న మాట. అలాగే పరశురాముడు రాముడి ముందు నిర్వీర్యుడైపోయాడు. కనకరాజు కేసు అంతే అతనిలో దైవాంశ నశించింది. ఇంక అతను మామూలు మనిషి. మీచేత శాపం అనుభవింపచేయడానికి ప్రత్యేక శక్తులతో వచ్చాడు. శాపం అయిపోయింది. కనకరాజు పనీ అయిపోయింది. తీన శక్తుల్నికోల్పోయిన కనకరాజు కిక్కడుండడం ఇంక ఇష్టంలేదు- అందుకే వెళ్ళిపోతున్నాడు" అన్నాడతను.

ఆ విధంగా కనకరాజు తన అవతారాన్ని చాలించి మర్నాడే స్వగ్రామానికి వెళ్ళిపోయాడు.

ఉపసంహారం :

లక్ష్మీదేవి ఓసారి బాధగా నిట్టూర్చి యిలా అంది : "భూలోకంలో పతివ్రత లున్నారు – వాళ్ళకు ప్రభావమూ ఉంది. కానీ ఆ సంగతి వాళ్ళకు తెలియదు. భూలోకం పరిస్థితి చూస్తూంటే స్త్రీల సమయం చాలావరకూ చదువుతోనే గడిచిపోతూన్నట్లుంది. వంట నేర్చుకోవడం వాళ్లకు కుదరడం లేదు. ఆ పరిస్థితుల్లో వాళ్ళు వంట బాగా చేయకపోవడమూ, భర్తల చేత చీవాట్లు తినడమూ జరుగుతుంది. ఒకొక్కప్పుడు ఇది మనస్పర్థలకూ, తీవ్ర బేధాభిప్రాయాలకూ కూడా దారితీయవచ్చు – కనకరాజు అవతారం చాలించేయకుండా ఉంటే బాగుంటుంది"

నారదుడు వెంటనే అన్నాడు. "అవతారం చాలిస్తే ఏమమ్మా వినాయకుడూ మొదలైనవాళ్ళనిలాగే ఈ కనకరాజునీ తమకోరికలు తీర్చమని ప్రార్థించుకుంటారూ"

"చాలా బాగుంది నారదా! అయితే వ్రత విధానమంటూ ఏర్పరిస్తే బాగుంటుంది కదా?" అంది పార్వతి.

"దానికేముంది - ఈ కథను భూలోకం లోని పత్రికలలో వేయించడమూ, ఆ కథకు చిత్రకారుడు వేసిన బొమ్మను కనకరాజు పటంగా భావించుకోవడమూ ఆ బొమ్మకు పసుపురాసి ఓ పీట మీద పెట్టి దాని కెదురుగా పద్మాసనం వేసుకుని కూర్చుని, ఈ కథా పారాయణం చేయడమూ పారాయణం పూర్తయాక మాడిన పప్పు, ఉడకని గారె, కారం వేసిన పరవాన్నం నైవేద్యం పెట్టడమూను. ఇదే వ్రతం. ఈ వ్రతం అవగానే ఏదో పని కల్పించుకుని పుట్టింటికి వెళ్ళిపోవాలి. పుట్టిళ్ళు లేనివాళ్ళు అనారోగ్యాన్ని నటించాలి. ఫలితంగా వారి వారి భర్తలకు బయట భోజనశాలల్లో భోంచేయవలసిన అగత్యం పడుతుంది. ఆ భోజనశాల వంటవాడిని కనకరాజు ఆవహించి - తన ప్రత్యేకతతో వంటకాలు తయారుచేయిస్తాడు. తర్వాతేముంది భామా విజయం!" అంది సరస్వతి.

"బాగు బాగు" అంది మహిళామండలి అంతా ఏకగ్రీవంగా.

"నారదా! నువ్వే ఈ వ్రతాన్ని గురించి భూలోక వాసులకు తెలియజేయాలి" అంది లక్ష్మీదేవి.

"సరే తల్లీ! కానీ ఈ వ్రతం చేస్తే పురుషులక్కూడా ఏదైనా ప్రయోజనముండేటట్లు చూడండి. అనగా ఈ వ్రతం చేసిన పురుషులకు కనకరాజు వండేలాంటి భోజనం తప్పుతుందంటే - వ్రతానికి మంచి పలుకుబడి కూడా వస్తుందేమో"

"తథాస్తు......." అన్నారు లక్ష్మి, పార్వతి, సరస్వతి.

"మరి వస్తానమ్మా?"

"సరే - భూలోకవాసులకు ఎలా తెలియజేద్దామనుకుంటున్నావు" అంది పార్వతి.

"అవన్నీ నేను చూసుకుంటాగా!"

✦ ✦ ✦

ఆ రాత్రి వసుంధరకు కలలో నారదుడు కనిపించాడు.

✦ ✦ ✦